

DEN NORSKE KIRKE

Ungdommens kirkemøte 2011

UKM 5/11 Tro og kirke i det offentlige rom

Uttalelse fra Ungdommens kirkemøte 2011

1. Trosfrihet og respekt for andres tro og livssyn.

Ungdommens kirkemøte mener det må være fullstendig trosfrihet i Norge. Det utfordrer staten, samfunnet, kirken og alle tros- og livssynssamfunn. Ungdommens kirkemøte vil være tydelig på at det ut fra menneskerettighetene og norsk lov også er satt grenser for trosfriheten for å beskytte andres grunnleggende rettigheter og friheter.

Respekt og toleranse innebærer ikke at en er forhindret fra å hevde noe som religiøs sannhet, men at man anerkjenner andres rett til å ha en annen tro eller et annet livssyn enn det man selv har.

Ungdommens kirkemøte vil ta klar avstand fra mobbing på bakgrunn av tro og livssyn, og ber skolemyndighetene ta dette på alvor. Ingen må settes i bås ut fra reell eller antatt religiøs tilhørighet. Undersøkelser, blant annet fra skoler i Oslo, har vist at dette er et problem som må tas alvorlig. Det er viktig at vi har respekt for andres tro og livssyn. Samtidig må vi også kunne forvente å bli møtt med respekt for vår egen tro.

2. Staten har ingen tro, men må beskytte religionsfrihet og legge til rette for religionsutøvelse på like vilkår.

Staten er for alle, uavhengig av tro og livssyn. Den bør derfor være *sekulær*, det vil si at det ikke skal være noen statsreligion. Staten bør imidlertid støtte opp om ulike tros- og livssynssamfunn og anerkjenne deres rolle i samfunnet. Grunnlovsendringene som er foreslått i kirkeforliket fra 2008, er derfor nødvendige å gjennomføre. Ungdommens kirkemøte støtter disse endringene og mener de er i tråd med Norges forpliktelser på menneskerettighetene.

Ungdommens kirkemøte viser til at det har vært saker hvor kristne barne- og ungdomsorganisasjoner har blitt forsøkt fratatt statlig støtte. Det er viktig å opprettholde de bestemmelsene som gir rett til saklig begrunnet forskjellsbehandling som finnes i likestillingsloven, diskrimineringsloven og arbeidsmiljøloven. Også dette er i tråd med Norges forpliktelser på menneskerettighetene.

3. Det offentlige rommet skal ikke være religionsfri sone, men slippe ulike mennesker med ulik tro til.

Det offentlige rom bør ikke være livssynsnøytralt i den forstand at det blir en tom, religionsfri og livssynsfri plass hvor religiøse uttrykk ikke tillates. Troende har rett til å vise og praktisere sin tro offentlig, også i fellesskap med andre, innenfor de rammene som settes av

FNs konvensjon for sivile og politiske rettigheter, artikkel 18, og barnekonvensjonen, artikkel 14.

Det offentlige rom bør være åpent for alle, fylt av ulike mennesker. Man må kunne ta med seg selv – inklusive sin religion – ut i det offentlige rom og i den offentlige samtalen. Det offentlige er en arena der alle må ha lik rett til å praktisere og formidle sin tro. Der må det da være rom for å kunne bære ulike religiøse symboler. Religionsutøvelse må skje med respekt for at det offentlige rom er for alle – både troende og ikke-troende.

Ungdommens kirkemøte mener det må være rom i skoler, høyskoler og universiteter for religiøs elev- og studentvirksomhet, på like vilkår med andre elev- og studentorganisasjoner. Ungdommens kirkemøte viser til *Rettleiar til skolen og skoleeigar om organisasjonars plass i skolen* og vil spesielt framheve pkt. 7:

Bruk av friminutt eller fritime til møteverksemd på skolens område bør bli sett på som grunnleggjande positivt. Når deltaking er frivillig skal ikkje organisasjonar med partipolitisk eller religiøs tilknytning bli handsama annleis enn andre barne- og ungdomsorganisasjonar i så måte.

4. Hvordan skal kirken framstå i det offentlige rom?

Angående Den norske kirkes plass i det offentlige rom, vil Ungdommens kirkemøte spesielt framheve følgende:

- Utviklingen av et tydeligere skille mellom stat og kirke gir mulighet til å tenke igjennom hvordan kirken vil påvirke samfunnet. Den norske kirke må ha en bevissthet om at offentligheten er en arena for alle i et samfunn som er blitt flerkulturelt, samtidig som kirken framstår i offentligheten med en tydelig identitet og et klart budskap.
- Mange unge vil skape møterom og god integrering. Kirken bør også legge til rette for dette. For å bygge respekt og toleranse bør kirken være et åpent sted hvor alle er velkommen uansett tro, et møtested hvor man kan bli kjent og lære av andre, uten at kirken skal bli livssynsnøytral av den grunn.
- Kirken må se sin rolle som en samfunnsaktør, som bruker sitt kristne ståsted i møte med klimautfordringer, materialisme og global urettferdighet der menneskeliv, menneskeverd og trosfrihet er truet. Kirken er ikke partipolitisk, men kan være tilstede i samfunnsdebatten likevel. Kirken har et unikt perspektiv å tilføre samfunnsdebatten.
- Kirken er kallet til både å tjene og utfordre mennesker. Den norske kirke må tørre å være kirke – i verden, ikke av verden. Kirken skal være tydelig i sitt vitnesbyrd om den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus.

Vedtak

UKM ber om at vedtakets pkt. 1-3 oversendes regjeringens tros- og livssynspolitiske utvalg. Hele vedtaket sendes til alle organer i, og organisasjoner tilknyttet Den norske kirke.

Enstemmig vedtatt